

1. Já chtěl bych, Bo-že můj, mít srd-ce pl-né sí - ly, když sly-ším po-zvá -

ní, ať za te-bou se dám. Však bo-jím se, že hřích mi bu-de pří-liš

mi - lý, a tou-hu po slá - vě že v so-bě ne-zdo - lám.

2. Dnes na to vzpomínám, jak často jsem už slíbil,
že chci ti věrný být, vždy ve službě tvé stát
a zabývat se tím, co se tvé vůli líbí.
Však všechny sliby své jsem zrušil mnohokrát.

3. Neumím vděčný být, když požehnání dáš mně,
když radost přichází a chvíle pokojné,
a zcela hluchý jsem, když napomínáš vážně,
když smutek dopustíš, znamení varovné.

4. Tak stále poznávám, jak slabý jsem a prázdný,
jak sice snahu mám hlas Boží vážně vzít,
však zcela stačí, když jen někdo pohrozí mi,
a znovu upadám, má slabost vítězí.

5. Jen tvoje moudrost ví, co k službě sílu dává,
co sobce promění a smutné potěší,
jen za tvé pomoci se zastanu vždy práva
a věrnost pravdě tvé nebude přítěží.

6. Tak jako prorokům a apoštolům kdysi
i mně dej moudrost svou a Ducha daruj sám,
ty, který v lásce své a v moci nezměrný jsi,
i ve mně bezmocném si vybuduj svůj chrám.

2. Dnes na to vzpomí-nám, jak čas-to jsem už slí - bil, že chci ti věr-ný

být, vždy ve služ-bě tvé stát a za-bý-vat se tím, co se tvé vů - li

lí - bí. Však všech-ny sli - by své jsem zru-šil mno-ho - krát.

3. Ne - u-mím vděčný být, když po-žeh-ná-ní dáš mně, když ra-dost při-chá -

zí a chví-le po-koj - né, a zce-la hluchýjsem, když na-po-mí-náš

váž - ně, když smu-tek do-pus - tíš, zna - me - ní va-rov - né.

4. Tak stá - le po - zná - vám, jak sla - bý - jem a prázd - ný, jak si - ce sna - hu

mám hlas Bo - ží váž - ně vzít, však zce - la sta - čí, když jen něk - do po - hro -

zí mi, a zno - vu u - pa - dám, má sla - bost ví - tě - zí.

5. Jen tvo-je moudrost ví, co k službě sí - lu dá - vá, co sob-ce pro-mě -

ní a smutné po-tě - ší, jen za tvé po-mo - ci se za-sta-nu vždy

prá - va, a věr-nost prav-dě tvé ne - bu - de pří - tě - ží.

6. Tak ja - ko pro-ro - kům a a - po - što - lům kdy - si , i mně dej moudrost

svou a Du - cha da - ruj sám, ty, kte - rý v lásce své a v mo - ci nezměr -

ný jsi , i ve mně bez - moc - ným si vy - bu - duj svůj chrám.